

РЕШЕНИЕ

№ 5426

гр. София, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20231110117455 по описа за 2023 година

Предявени са от „Топлофикация София“ ЕАД обективно и субективно съединени осъдителни иски, с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД против Е. Г. Е., М. Е. Е. и В. Е. Е., в качеството им на съсобственици на процесния топлоснабден имот, придобили същия, чрез наследствено правоприемство, като първият ответник и в лично качество на собственик на процесния имот при квота от 3/6, съгласно уточнителна молба с вх. № 134228/15.05.2023 г., при условията на разделна отговорност, като сумите се разпределят по следния начин:

-Е. Г. Е. - **в дял от 4/6 от общия дълг**, като от тях: 3/6 в лично качество и 1/6 като собственик на процесния имот, придобит по силата на наследствено правоприемство:

- **1020,39 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 03.04.2023 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането;

- **199,27 лева** – мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия от 15.09.2020 г. до 22.03.2023 г.;

- **13,60 лева** – главница за услуга за дялово разпределение за периода от 01.03.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 03.04.2023 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането;

- **3,19 лева** - мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 16.05.2020 г. до 22.03.2023 г.

М. Е. Е. - **в дял от 1/6 от общия дълг**, като собственик на процесния имот, придобит по силата на наследствено правоприемство:

- **255,09 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 03.04.2023 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането;

- **49,82 лева** – мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия от 15.09.2020

г. до 22.03.2023 г.;

- **3,40 лева** – главница за услуга за дялово разпределение за периода от 01.03.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 03.04.2023 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането;

- **0,80 лева** - мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 16.05.2020 г. до 22.03.2023 г.

В. Е. Е. - в дял от 1/6 от общия дълг, като собственик на процесния имот, придобит по силата на наследствено правоприемство:

- **255,09 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 03.04.2023 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането;

- **49,82 лева** – мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия от 15.09.2020 г. до 22.03.2023 г.;

- **3,40 лева** – главница за услуга за дялово разпределение за периода от 01.03.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 03.04.2023 г. (датата на депозиране на исковата молба) до окончателното изплащане на вземането;

- **0,80 лева** - мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 16.05.2020 г. до 22.03.2023 г.

В исковата молба ищецът твърди, че ответниците Е. Г. Е. (в качеството му на собственик и законен наследник на починалия длъжник И. И. Е.), М. Е. Е. и В. Е. Е. (в качеството им на законни наследници на починалия длъжник И. И. Е.), съгласно уточнителна молба с вх. № 134228/15.05.2023 г., били клиенти на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, като собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединен към абонатна станция. Сочи, че е доставил топлинна енергия по силата на Общи условия, приети на основание Закона за енергетиката, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Посочва, че е доставил топлинна енергия за процесния период до топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, СО, район „Надежда“, ж. к. „Толстой 1“, бл. 9, вх. А, ап. 4, аб. № 54786, като ответниците са използвали същата за процесния период и не са престирали насрещно – не са заплатили дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение, както и такса за дялово разпределение, като в края на отчетния период са изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение на ТЕ в сградата на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок от датата на публикуването в интернет страницата на дружеството, като в този смисъл твърди, че ответниците са изпаднали в забава. Претендира съдебни разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът М. Е. Е. не е депозирал в срок писмен отговор.

Ответникът Е. Е. е депозирал в срока по чл.131 от ГПК писмен отговор, в който оспорва претенциите, като недопустими и счита, че производството следва да бъде прекратено. В условията на евентуалност счита същите са неоснователни. Направено е възражение за изтекла погасителна давност, съгласно чл.111 от ЗЗД за претендираните суми за периода от м.05.2019 г. до м.03.2020 г. Не оспорва количеството потребена топлинна енергия. Претендира деловодни разноски.

Ответницата В. Е. Е. е депозирала отговор на исковата молба, с който оспорва исковите претенции. Релевира възражение за изтекла погасителна давност по чл. 111, б. "в" от ЗЗД и моли съда да отхвърли претенциите на ищеца за периода от м. 01.05.2019 г. до м.

30.04.2021 г. като погасени по давност. Претендира направените по делото разноски.

Третото лице помагач на страната на ищеца – „ПМУ Инженеринг“ ООД“ ЕООД не излага становище по предявените искове. Представя писмени доказателства.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2, във вр. с чл.12 ГПК, по свое убеждение, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са искове , с правна квалификация чл.422 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, чл. 149 ЗЕ и чл.86 от ЗЗД.

В тежест на ищцовата страна – „Топлофикация София“ ЕАД е да установи основанието и размера на претендираната парична сума по предявения положителен установителен иск, а именно – валидно възникнало договорно отношение с ответника за продажба на топлинна енергия за процесния апартамент, качеството потребител за ответника – собственик или ползвател, изпълнение на задължението за доставка на топлоенергия за процесния период, по което е възникнало вземането за цена по предоставената услуга в посочения размер. Ответникът носи тежест за насрещно доказване по тези факти.

От препис от Решение от 16.07.1992год. по гр.д.№5779/1991год. по описа на СГС се установява ,че с Решение от 28.12.1991год. по гр.д.№796/1991год. на ВС е отменено решение от 12.07.1991год. постановено по гр.д.№4941/1990год на СГС в частта относно оценката на имота и следващото се уравнение на съделителя по делото.Със съдебното решение е определена цена на ап.№ 4,в бл.9,вх.А,ет.2,ж.к.“Толстой“ ,който е възложен в общ дял на Е. Г. Е. и И. И. Е.,на основание чл.288,ал.2 от ГПК /отм./.

С Молба-декларация от 16.09.2002год. Е. Г. Е. е поискал да бъде открита партия за имот на адрес гр.София,ж.к.“Толстой“,бл.9,вх.А,ет.2,ап.4 като е посочил ,че семейството се състои от 2 члена.

Видно от справка за предоставяне на данни по реда на Наредба № 14/18.11.009год. ,И. И. Е. е починала на 22.03.2015год. като нейни наследници по закона са Е. Г. Е. ,съпруг и М. Е. Е. и В. Е. Е. ,низходящи.

Същевременно от представените по делото протокол от ОС на ЕС от 17.09.2002год. и Удостоверение за потвърждаване на договор за услуга дялово разпределение от „ПМУ Инженеринг“ЕООД се установява, че сградата, в която се намира и жилището на ответниците е топлофицирана ,а услугата се предоставя от третото лице-помагач.

Видно от представените от третото лице –помагач писмени доказателства – Констативни протоколи за неосигурен достъп от 20.05.2020год. и втора дата от 31.04.2020год. и от 25.04.2021год. ,втора дата 28.04.2021год. и справки за използвана топлинна енергия за периода 01.05.2019/30.04.2020год. и 01.05.2020год./30.04.2021год. за абонатен № 54786 ,потребител е Е. Григорович Е.,което кореспондира с подадената молба-декларация от 16.09.2002год.

Следователно е налице изричен договор за доставка на топлинна енергия с ответника Е. Г. Е. и дори всички ответници да са съсобственици на имота, единствено титулярът на индивидуалната партия има качеството на клиент на топлинна енергия по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ /приложима редакция след 17.07.2012 г. / ,през исковия период 01.05.2019год. – 30.04.2021год. поради което и М. Е. Е. и В. Е. Е. не се явяват надлежни ответници, поради липсата на пасивна материална легитимация.

Аргумент за това съдът черпи не само от общите принципи на облигационното отношение, но и от уредбата в Общите условия, при които действа договорът и съгласно които договорът възниква в лицето на всички съсобственици/вещни ползватели, освен ако някой от тях не заяви изрична воля да е единствена страна по договора. Това схващане намира израз в различни разпоредби на Общите условия. Съгласно чл. 61 от Общите

условия при промяна на собствеността или на правото на ползване новият собственик е длъжен да подаде до продавача заявление за промяна на партидата, а старият – заявление за закрИ.ето ѝ. Ако предишният собственик или ползвател не закрие партидата си, продавачът събира дължимите суми от него до открИ.е на партида на новия собственик или ползвател, съобразно предоставения акт за собственост или ползване. Следователно старият собственик отговаря за задълженията след отчуждаване на имота само до момента на открИ.е на партида на името на новия собственик. Щом новият собственик е волеизявил да стане страна по договора, както е в настоящия случай, то отчуждителят губи това качество – такъв е смисълът на чл. 61, ал. 2 от Общите условия /след открИ.е на партида на новия собственик дължимите суми се събират от него/. В духа на тези разсъждения са и останалите разпоредби на Общите условия – те дават приоритет на волеизявяването, чрез подаване на молба за промяна на партидата пред възникването на облигацията по силата на закона /така напр. чл. 63 от Общите условия, предвиждаща страна по облигационното отношение да стане само този наследник, който е подал искане за това, а не всички лица, имащи качеството собственици по силата на наследяване/.

В този смисъл са и разясненията, дадени с Тълкувателно решение от 17.05.2018 г. по тълк. д. № 2/2017 г. на ОСГК, където се посочва, че клиенти на топлинна енергия за битови нужди могат да бъдат и правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, респективно носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди, и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие. В тази хипотеза третото ползващо лице придобива качеството "клиент" на топлинна енергия за битови нужди ("битов клиент" по смисъла на т. 2а пар. 1 ДР ЗЕ) и като страна по договора за доставка на топлинна енергия дължи цената ѝ на топлопреносното предприятие. Договорът между това трето ползващо лице и топлопреносното предприятие подлежи на доказване по общия ред на ГПК, например с открИ.ето на индивидуална партида на ползвателя при топлопреносното дружество. На още по - силно основание това разрешение важи при открИ.ето на индивидуална партида на единия от съсобствениците, какъвто е настоящият случай.

Ето защо и предвид липсата на доказателства за промяна на обстоятелствата декларирани от Е. Е. е подадената на 16.09.2002год. Молба - декларация до ищеца, съдът намира, че потребител, респ. клиент на топлинна енергия за битови нужди в имота през исковия период е единствено това лице, поради което предявените срещу ответниците М. Е. Е. и В. Е. Е. претенции следва да бъдат отхвърлени в цялост.

В конкретния случай събраните по делото доказателства обуславят извод, че Е. Е. за периода от 01.05.2019год. до 30.04.2021год. е имал качеството потребител на топлинна енергия ,като собственик на топлоснабден недвижим имот,подал и искане за открИ.е на партида на негово име . Дяловото разпределение се е извършвало от третото лице -помагач ,което е изготвило съответните изравнителни сметки.

Относно следващите предпоставки за уважаване на иска, а именно – изпълнение на задължението за доставка на топлоенергия за процесния период, по което е възникнало вземането за цена по предоставената услуга в посочения размер, следва да се изложи следното:

От събраните по делото писмени доказателства -Констативни протоколи за неосигурен достъп от 20.05.2020год. и втора дата от 31.04.2020год. и от 25.04.2021год. ,втора дата 28.04.2021год. и справки за използвана топлинна енергия за периода 01.05.2019/30.04.2020год. и 01.05.2020год./30.04.2021год. за абонатен № 54786 ,потребител е Е. Григорович Е. ,съдът приема за установено, че при спазване на чл.125 ЗЕ, 139 ЗЕ и чл.141 ЗЕ на ответника на горепосочения адрес е доставяна топлинна енергия при дялово

разпределение на същата в сграда етажна собственост при отчитане и заплащане на потребената топлинна енергия на месечни вноски, определени по прогнозна консумация и изравнителна сметка относно процесния период. Според чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ /чл. 139 - чл. 148/ и в действащата към процесния период Наредба № 16-334 .

Съгласно чл.150, ал.1 Закона за енергетиката продажбата на топлинна енергия за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществява при публично известни ОУ за продажба на топлинна енергия от „Топлофикация София” ЕАД на потребители за битови нужди, които се изготвят от предприятието и се одобряват от КЕВР към МС. Същите влизат в сила в едномесечен срок след публикуването им в поне един централен и един местен ежедневник, без да е необходимо изричното им писмено приемане от абонатите. По делото няма данни за заявено възражение от ответника по чл.150, ал.3 ЗЕ, поради което съдът намира приетите ОУ да са обвързващи и за ответника.

В случая от страна на третото лице помагач са изготвени изравнителни сметки ,в които се съдържат данни за общия разход на топлинна енергия от абонатната станция и разходите за процесния имот като е видно ,че е начислявана само изразходвана енергия за БВГ за 1 брой лица ,в периода 01.05.2019год. -30.04.2020год. и за 2 броя лица за периода 01.05.2020год. – 30.04.2021год.

Начисляването на служебна енергия представлява изключение от общото правило, че количеството на потребената от потребителите в сграда в режим на етажна собственост топлинна енергия се определя въз основа на отчет на уредите за дялово разпределение и водомерите за топла вода, което изключение е обусловено от фактическата невъзможност посочените уреди да бъдат отчетени поради причини, за които отговаря съответният потребител (т. нар. неосигурен достъп). Съгласно чл. 70, ал. 3 НТ, редът за отчитане на показанията на уредите на клиентите, неосигурили достъп до имотите си, се урежда в общите условия на договорите по чл. 149, 149б и 150 ЗЕ, а съгласно чл. 150, ал. 1, т. 5 ЗЕ, общите условия на топлопреносното предприятие задължително уреждат реда за осигуряване на достъп до отоплителните тела, средствата за търговско измерване или други контролни приспособления. Съгласно чл. 41, ал. 1, изр. последно от общите условия, приложими към договора, неосигуряването на достъп се констатира с протокол, подписан от упълномощен представител на продавача и от двама свидетели, които не са служители или на граждански договор при търговеца или продавача. Според чл. 13, ал. 1, т. 3 от ОУ, клиентите избират лице или лица от етажната собственост, които да подписват протоколите за неосигурен достъп в датите за отчет. Посочените уговорки уреждат по недвусмислен начин реда за установяване и доказване на неосигурения достъп - чрез съставяне на протокол за неосигурен достъп, подписан от представител на топлопреносното предприятие /респ. на съответната ФДР/ и един или повече представители на етажната собственост. В случая по делото са представени протоколи за неосигурен достъп за 2019-2021год. ,в които фигурира и ап.4.

Видно от представената по делото справка за издадени фактури /стр.17-20/ ,задължението по ОФ от 31.07.2020год. за реално доставената топлинна енергия за периода от 01.05.2019год. до 30.04.2020год. е в размер на 541,04лв.,а това по ОФ от 31.07.2021год. – в размер на 989,54лв. като е отчетено плащане от 9,89лв. в периода ,или в общ размер от 1530,58лв.

За периода м.03.2020год. до м.04.2021год. са издадени фактури за услуга дялово разпределение за сумата от 20,39лв. /стр.21/.

Предвид ,че от ответника Е. Е. се претендират задължения от 4/6 от общия дълг, то следва да се приеме ,че задълженията за доставена топлинна енергия възлизат на 1020,39лв.,а тези за услугата дялово разпределение – 13,60лв. и тъй като съдът стигна до

извод за наличие на главен дълг, то следва да разгледа и възражението за давност.

По възражението за погасителна давност.

Ответникът своевременно е направил в депозирания писмен отговор на исковата молба, възражение за изтекла погасителна давност на вземанията, което е частично основателно, тъй като вземанията на ищеца за част от исковия период са погасени.

С ТР № 3 от 18.05.2012 г. по тълк. д. № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, е прието, че вземанията на топлоснабдителните дружества са периодични по смисъла на чл. 111, б. "в" от ЗЗД, поради което се погасяват с изтичането на тригодишна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от тези дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер. Следователно съгласно чл. 111, б. "в", пр. II и III ЗЗД приложим за процесните вземания за главница и лихва е 3-годишният срок на погасителна давност. Исковата молба е предявена на 03.04.2023год., следователно от този момент настъпва и материално - правната последица от предявяването на иска - прекъсването на давността съгласно чл. 116, б. "б.", пр. I ЗЗД. Следователно, в настоящия случай давността е прекъсната, от **03.04.2023год.** поради което извън погасителната давност са всички вземания, чийто **изискуемост настъпва след 03.04.2020г.** Съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД, погасителната давност е започнала да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо като следва да бъде взето в предвид и спирането на всички срокове, включително и давностите, съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. /ЗМДВИПОРНС/ до отмяната на извънредното положение и при условията на § 13 от ПЗР към Закон за изменение и допълнение на закона за здравето, ДВ, бр. 44 от 2020год. за периода от 13.03.2020год. до 20.05.2020год., вкл./2 месеца и 7 дни/ или с падеж след **28.01.2020год.**

Съгласно чл. 155, ал. 1, т. 1 или т. 2 ЗЕ задълженията на потребителите за заплащане на месечни вноски /равни или прогнозни/ не са в зависимост от изравнителния резултат в края на съответния отчетен период, а имат самостоятелен характер. Изравнителният резултат не влияе на дължимостта на месечните вноски в установените за тях срокове, а до възникване на ново вземане в полза на една от страните по облигационното отношение в размер на разликата между начислената сума по прогнозните вноски и стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода. В зависимост от това дали начислените прогнозни месечни вноски са в по-голям или по-малък размер от стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода, то това ново вземане възниква в полза на потребителя или в полза на топлопレンосното предприятие.

За процесния период 01.05.2019год. – 30.04.2021год. приложение намират Общите условия за продажба на топлинна енергия от ищцовото дружество на потребители за битови нужди в гр. София, публикувани на 11.07.2016год., в сила и влезли в сила на 10. 08. 2016 г.

/арг. от чл. 150, ал. 2 ЗЕ/. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ от 2016год., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Осъщественото от ищеца фактуриране на консумираното количество топлинна енергия за целия период ,въз основа на действителното потребление по реда Общите условия от 2016год., не променя момента на изискуемостта на прогнозните месечни вноски /равни или прогнозни/. Определянето на срок за изпълнение на задълженията в общата фактура и срока за плащане по чл. 33 от ОУ 2016год., няма действие по отношение на ответника и не променя началото на давностния срок, който тече от 15 число на месеца след този, за който е доставена ТЕ.

Ето защо съдът намира ,че главното вземане за периода от 01.05.2019год. до 31.10.2019год. в размер на **80,07лв.** е погасено по давност / падежа на задължението за м.10.2019год. е настъпил на 14.11.2019год. /

За останалия процесен период от 01.11.2019год. до 30.04.2021год. за сумата от **1450,51лв.** не са налице основания да се приложат правилата на погасителната давност по отношение на вземането на ищеца към ответника .

От тази сума ,предвид гореизложените мотиви ,ответникът Е. Е. дължи 4/6 части или сумата от **967лв.**,ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда ,03.04.2023год. до окончателното ѝ заплащане.

Съответно задълженията за дялово разпределение в размер на **20,39лв.** ,за периода от м.03.2020год. – 04.2021год. също съществуват ,не са погасени по давност,тъй като тя за периода 13.03.2020год. – 20.05.2020год. /2 месеца и 7 дни/ е била спряла.Дългът на ответника от 4/ 6 части е в размер на **13,60лв.**, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда ,03.04.2023год. до окончателното ѝ заплащане.

По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на иска за законна лихва предпоставя наличие на главен дълг и забава в погасяването му. По делото се установи наличието на главен дълг.

Към исковия период приложение намират Общите условия на ищеца от 12.07.2016 г. В чл. 32, ал. 3 от същите е посочено, че след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки продавачът издава за отчетния период кредитни известия на стойността на месечните фактури и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Съгласно чл. 33, ал. 2 клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 3 за потребено количество топлинна енергия за отчетния период в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В чл. 33, ал. 4 от ОУ е предвидено, че продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2. Следователно, въпреки че изискуемостта на месечно дължимите суми настъпва в 45-дневен срок след периода, за който се отнасят /съгласно чл. 33, ал. 1/, длъжникът изпада в забава само при неизпълнение на задължението си за заплащане цената на ТЕ за потребеното количество топлинна енергия за целия отчетен период в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася, т. е. ответниците не дължат мораторна лихва върху задълженията по месечните /прогнозни/ фактури, а само за задължението по общите /изравнителни/ фактури. Тези фактури обаче се

издават в края на юли месец /31. 07/, а 45 - дневният срок след края на отчетния период /последният изтича на последното число на месец април на съответната година/ изтича на 14. 06., т. е. средата на юни месец на съответната година. Или с други думи задължението за заплащане на стойността на реално потребената топлинна енергия в ОУ от 2016 г. е регламентирано като срочно, но срокът, който кани, изтича преди изравнителното вземане на топлофикационното дружество по общата фактура да е възникнало, както по основание, така и по размер. Няма как длъжникът по едно задължение да изпадне в забава преди за него да е ясно, какво дължи и това да влече неблагоприятните последици от забавата за него. Ето защо посочените разпоредби на общите условия от 2016 г. следва да се тълкуват в смисъл, че длъжникът изпада в забава с изтичане на 45 дневният срок от издаването на фактурата за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки, или от 15. 09 на съответната година.

По изложените съображения и на основание чл. 162 ГПК съдът счита, че общият размер на лихвата за забава върху дължимата топлинна енергия за периода 15.09.2020 г. – 22.03.2023 г. възлиза на 274,51лв., като от тази сума 4/6 части или **183лв.** се дължи от Е. Е..

По отношение за лихвата за забава на претендираната главница за такса дялово разпределение. Доколкото не е предвиден срок за изпълнение на това задължение, купувачите изпадат в забава по отношение на него след покана. Ищецът не сочи доказателства за отправянето и получаването на покана за плащане на това главно вземане, поради което вземане за лихва за забавата му не е възникнало и искът за мораторна лихва в размер **3,19лв.** следва да бъде отхвърлен.

По разноските.

При този изход на спора, на основание чл.78,ал.1 от ГПК ответникът Е. Е. следва да заплати на ищеца понесените от него разноски съобразно уважената част от исковете.

Ищеца е доказал разноски в размер на 225лв. – 125лв. ,д.т. и 100лв. юрисконсултско възнаграждение като от тази сума дела на този ответник е 4/6 или 150лв.

Съобразно уважената част от исковете ,същия дължи на ищеца разноски в размер на **141,16лв.**

На основание чл.78,ал.3 от ГПК право на разноски имат и ответниците.

Ответника Е. Е. претендира 600лв.,адвокатско възнаграждение ,уговорено и платено в брой с договор за правна защита и съдействие от 16.08.2023год.

Ответницата В. Е. претендира също 600лв.,адвокатско възнаграждение ,уговорено и платено в брой с договор за правна защита и съдействие от 08.08.2023год.

От страна на ищеца е направено възражение за прекомерност на адвокатските възнаграждения,което е основателно.

В случая минималния размер ,съгласно чл.7,ал.2,т.1 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения е 400лв.Съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото ,което е преминало и в едно съдебно заседание ,съдът приема ,че на адвокатите ,осъществили процесуално представителство на тези ответници се следва адвокатско възнаграждение именно в този минимален размер.

Предвид изхода на спора за ответницата В. Е. ,а именно изцяло отхвърлените претенции ,на същата се следват деловодни разноски в размер на **400лв.**

Съобразно отхвърлената част от исковете ,на ответника Е. Е. се следват разноски в размер на **23,57лв.**

От страна на ответника М. Е. не е са доказани разноски,а и не е правено искане за присъждането им,поради което такива не му се дължат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

О С Ъ Ж Д А Е. Г. Е., ЕГН : ***** с адрес в гр.София,ж.к.“Толстой“,бл.9,вх.А,ет.2,ап.4 **да заплати** на „Топлофикация-София“ ЕАД, с ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б ,на основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, сумата в размер на **967 лева** , представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за топлоснабден имот с адрес в гр.София,ж.к.“Толстой“,бл.9,вх.А,ет.2,ап.4 ,аб.№ 54786 ,за периода от 01.11.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 03.04.2023 г. до окончателното изплащане на вземането; сумата в размер на **183 лева** ,представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия от 15.09.2020 г. до 22.03.2023 г.,сумата в размер на **13,60 лева** ,представляваща цена за услуга за дялово разпределение за периода от 01.03.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 03.04.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, както и на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата в размер на **141,16лв.**,представляваща деловодни разноси,съобразно уважената част от исквете.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Топлофикация-София“ ЕАД, с ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б **срещу** Е. Г. Е., ЕГН : ***** с адрес в гр.София,ж.к.“Толстой“,бл.9,вх.А,ет.2,ап.4 осъдителни искиове : с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ ,за разликата от уважената част от **967лв.** до пълния предявен размер от **1020,39 лева** , представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.10.2019 г., като погасен по давност ; с правно основание чл.86 от ЗЗД за разликата от уважения размер от **183лв.** до пълния предявен размер от **199,27 лева** – мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия от 15.09.2020 г. до 22.03.2023 г. и за сумата от **3,19 лева** - мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 16.05.2020 г. до 22.03.2023 г. като неоснователни.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Топлофикация-София“ ЕАД, с ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б **срещу** В. Е. Е. ,с ЕГН : ***** с адрес в гр.София,ж.к.“Толстой“,бл.9,вх.А,ет.2,ап.4 осъдителни искиове ,с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за заплащане на сумата в размер на **255,09 лева** , представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за топлоснабден имот с адрес в гр.София,ж.к.“Толстой“,бл.9,вх.А,ет.2,ап.4 ,аб.№ 54786 , за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 03.04.2023 г. до окончателното изплащане на вземането; сумата в размер на **49,82 лева** – мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия от 15.09.2020 г. до 22.03.2023 г.;

сумата в размер на **3,40 лева** – главница за услуга за дялово разпределение за периода от 01.03.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 03.04.2023 г. до окончателното изплащане на вземането и сумата от **0,80 лева** - мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 16.05.2020 г. до 22.03.2023 г. ,като неоснователни и недоказани.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Топлофикация-София“ ЕАД, с ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б **срещу** М. Е. Е.,ЕГН : ***** с адрес в гр.София,ж.к.“Толстой“,бл.9,вх.А,ет.2,ап.4 осъдителни искиове ,с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за заплащане на сумата в размер на **255,09 лева** , представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за топлоснабден имот с адрес в гр.София,ж.к.“Толстой“,бл.9,вх.А,ет.2,ап.4 ,аб.№ 54786 , за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 03.04.2023 г. до окончателното изплащане на вземането; сумата в размер на **49,82 лева** – мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия от 15.09.2020 г. до 22.03.2023 г.;

сумата в размер на **3,40 лева** – главница за услуга за дялово разпределение за периода от

01.03.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 03.04.2023 г. до окончателното изплащане на вземането и сумата от **0,80 лева** - мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 16.05.2020 г. до 22.03.2023 г. ,като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА „Топлофикация-София“ ЕАД, с ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б да **заплати** на Е. Г. Е., ЕГН : ***** с адрес в гр.София,ж.к.“Толстой“,бл.9,вх.А,ет.2,ап.4 ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК сумата в размер на **23,57лв.**,представляваща деловодни разноски ,съобразно отхвърлената част от исковите.

ОСЪЖДА „Топлофикация-София“ ЕАД, с ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б да **заплати** на В. Е. Е. ,с ЕГН : ***** с адрес в гр.София,ж.к.“Толстой“,бл.9,вх.А,ет.2,ап.4 ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК сумата в размер на **400лв.**,представляваща деловодни разноски ,съобразно отхвърлената част от исковите.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ищеца – „ПМУ Инженеринг“ ООД.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____